

INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

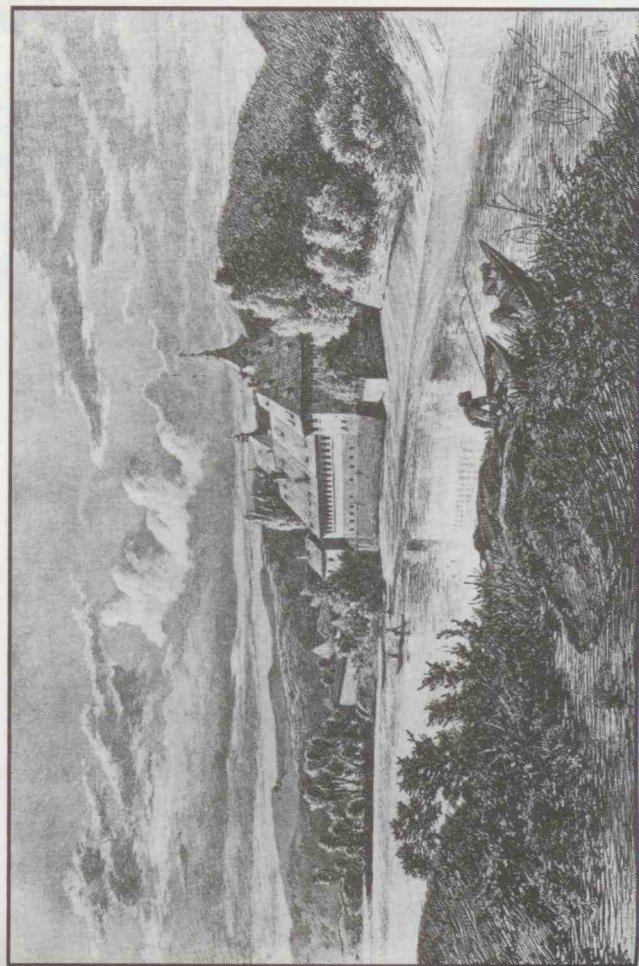
DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

1995

1

ROČNÍK XI

Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- **přijímání vkladů od veřejnosti**
- **poskytování úvěvů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěvu a zajištění úvěru i úroků)**
- **zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)**
- **platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)**
- **pokladní služba**
- **konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování**
- **zprostředkování obchodů s cennými papíry**
- **poskytování bankovních informací**
- **dokumentární akreditivy a jiné služby**

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filialka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93, 991 22 83

Fax 991 10 41

Úvody k novým ročníkům našeho časopisu se sobě nápadně podobají. Vždy trochu bilance, sebereflexe, pochyb, zda má místní časopis ještě smysl, výčet toho, co pocítujeme jako nedostatek. Vše ústí do prosby o pomoc: pište, posílejte, polemizujte, ptejte se.

Zase jsme s našim časopisem o rok zezšířili. Zase přibýlo nastiavovaných nocí u počítače, únavy, pochyb. V roční bilanci je zase více toho, co jsme chtěli a nedokázali, než toho, co se beze zbytku podařilo. Jsou tu nové rubriky, noví spolupracovníci, s prvním číslem nového ročníku další zlepšení technické kvality: k vyhodám počítačového zpracování textu přibýla možnost připravovat předlohy pro tisk na laserové tiskárně. Stále je nás ale málo, zase ubýlo času a sil. Stále je více toho, co nám v životě obce uniká, než toho, co jsme schopni kvalifikovaně obsáhnout. Prosba o pomoc je letos zase o něco naléhavější.

Přes to všechno vycházíme už neuvěřitelných deset let. Změnilo se mnohé. Máme již třetího vydavatele. V dnešní redakční radě zbyl už jen jediný z těch, kdo stáli v roce 1985 při vzniku Kukátka - p. Daniel Havlík. Změnily se podmínky politické, změnily se podmínky praktické. Na trhu přibýlo mnoho nových periodik, zdražení poštovního nás připravilo o mnoho předplatitelů, i stabilní tříkorunová cena může být výdajem, nad nímž se váhá. Kukátko nezaniklo, vychází dál.

S komunálními volbami jsme bohatší o zkušenost, která není zcela nová: Volební kampaň nám připomněla, že Kukátko je chápáno jako jakási politická síla. Částečně to snad vychází z unikátního charakteru našeho časopisu. Místní tisk je v naprosté většině vydáván obecními úřady či místními kulturními nebo informačními středisky. Kukátko tvoří výjimku z tohoto pravidla. Jeho nezávislost na místních institucích může působit jako zneklidňující vakuum. Nám Čechům je těžko k pochopení, že někdo něco dělá dobrovolně a nezištně, nikdo za ním nestojí a nikdo onu podezřelou aktivitu neřídí taháním za neviditelné nitky ze skrytého temného centra. A tak se vakuum vyplňuje temnými silami a temnými záměry. Není-li Kukátko listem radničním, musí být logicky (tedy dle logiky nás Čechů) listem protiradničním, nedostává-li peníze od obce, stojí za ním peníze podezřelého původu a ještě podezřelější mocenské ambice jejích majitelů.

Proč to všechno děláme, za své, ve volném čase, který nemáme, dobrovolně a bez nároku na odměnu? Co tím sledujeme? Kdo za námi stojí?

Děláme to z možná naivní víry, že místní časopis, před deseti lety pracně vyzdoraný na podmínkách svobodnému šíření informací nijak nakloněných, má stále smysl, že život obce by byl bez místního časopisu chudší, že je užitečné informovat o místním dění a komentovat je. Sledujeme tím jedině: každý měsíc (s prázdninovou výjimkou) dát obci jako občanské komunitě k dispozici nejméně 16 tiskových stran pro informaci, vyjádření názoru, diskusi. A ať se ohlížíme jak chceme, nikdo za námi nestojí. Temné peníze pocházejí z prodeje časopisu, z reklamy a z inserce. I kdybychom byli ke koupění, není jich tolik, aby nás bylo možno za ně koupit. Je jich právě tolik, aby si naši čtenáři mohli jedenáctkrát do roka koupit výtisk za rozumné 3 Kč.

Nemáme ambice uchopit v Dobřichovicích moc. Netvoříme politickou sílu. Nemáme jiný program, než ten výše vyjádřený. Přesto jsme stále v podezření. Ve volební kampaň to zaznělo několikrát. Povolební pokračování je stejně zajímavé. Stačila malá redakční větička slibující, že se ještě komentářem vrátíme k dobřichovickým komunálním volbám. Nebyl to záměrný test situace, vyšel ale s výsledky zcela nepřehlednými.

Nejsilnější strana hned věděla, že nebudeme objektivní. Věděla to správně, pokud chápe význam slova "objektivní" jako "pro nás a jen pro nás (rozuměj ODS) příznivý". Jiný příklad: V poklidném nedělním polední navštívil zástupce šéfredaktora mluvčí jiné politické strany, aby pohrozil žalobou podle tiskového zákona za článek, který nejen ještě nebyl uveřejněn, ale ani napsán. Neuvěřitelné? Jistě, ale stalo se v Dobřichovicích dne 17. prosince 1994. Něco se děje. VO KSC zvala za dob našťestí minulých šéfredaktora na koberec až následně.

Kolem Kukátka se soustředil okruh lidí, kteří si rozumějí. Jinak byehom časopis nedokázali dělat. Názorová shoda, která mezi námi vládne, není totální, jsme živí lidé. Už jsme o tom psali: tato názorová shoda neznamená monopol jednoho názoru, disciplinované podřízení jakési politické linii listu. Každý z nás má samozřejmě svůj politický názor, své politické preference. V redakční práci ale nehrají roli. Nikdy jsme neodmítli článek proto, že by byl psán z určitých politických pozic. Jediným kritériem je elementární slušnost, elementární míra vkusu a snaha chránit pisatele a časopis před morálními, případně trestněprávními sankcemi za šíření pomluv, nepravdivých informací atd. Potíž je v tom, že stále zůstáváme v kvantu převažujícími autory. Někdo číslo napsat musí. A jako autoři si pro sebe při vši snaze o objektivitu vyhrazujeme právo názoru, právo **občanského** postoje. Nechceme být úředníky poštovního úřadu, kteří jen přenášejí informace zbavené chuti a zápachu skrze počítač na papír s přihlídnutím k momentální konstelaci politických sil.

Kukátko se neuzavírá nikomu, kdo chce jeho prostřednictvím oslovit dobřichovickou veřejnost. Svou nezávislost si ale hodláme k prospěchu obce a jejích občanů udržet. Přivítáme doporučení, o čem psát. Nesnažte se nám ale přikazovat, jak máme psát. Ochoťně přijmeme k otištění stanovisko kterékoli politické strany. Co nepřijmeme, jsou pokusy nás jakýmkoliv způsobem řídit. Realita je taková, jaká je a jakou ji spoluutváříme. Oblíbená snaha současných českých politiků vinit z vlastních chyb a nedostatků ty, kdo na ně prostřednictvím tisku upozorňují, je příliš průhledná. Nikdy jsme své čtenáře nepokládali za prostáčky, s nimiž lze libovolně manipulovat. Učit se to rozhodně nebudeme.

Vážený čtenáři, přejeme Vám do nového roku bohatý život plný pocitu štěstí. Co můžeme přát sami sobě? Co jiného, než Vaši přízeň.

Vše redakční rada

SLOVO PO VOLBÁCH

Chtěl bych nejprve popřát všem občanům Dobřichovic zdraví, štěstí a spokojenost v novém roce 1995. Rád bych také poděkoval za podporu, které se mi dostalo od vás voličů při komunálních volbách v listopadu. Mohu se vám svěřit, že to byla tato podpora, která mě nakonec přesvědčila, že bych měl kandidovat i na funkci starosty obce. Vznikla totiž situace, že ti, kteří chtěli na starostu kandidovat, nebyli zvoleni ani za členy zastupitelstva. V této situaci, vlastně na poslední chvíli jsem se rozhodl, že v podstatě musím

[2]

KUKÁTKO 1/95

splnit svoji povinnost a na starostu kandidovat.

Každý, kdo se ujímá takovéto funkce, stojí před závažným osobním rozhodnutím. Zda pověsit své původní povolání na hřebík a stát se starostou na plný úvazek, nebo se pokusit skloubit funkci starosty se svým zaměstnáním. Chtěl bych se pokusit o to druhé. Asi víte, že jsem povoláním chemik, nyní jsem společníkem firmy, která se zabývá chemickými rozbory a testy, a v této firmě samozřejmě pracuji. Navíc jsem nositelem oprávnění na hodnocení staveb a technologií na životní prostředí. Nechci tyto své profesní a odborné aktivity ukončit. Ale chci se věnovat této obci, kde žiji spolu se svou rodinou. Musím si během velmi krátké doby spolu se svými společníky upravit podíl své činnosti ve firmě tak, abych mohl funkci starosty vykonávat k vaší spokojenosti i mému vnitřnímu uspokojení.

Toto bude možné jen za předpokladu, že se podaří změnit práci obecního úřadu, obecní rady, ostatních členů zastupitelstva a odborných komisí. Především bych chtěl, aby byla zřízena funkce tajemníka, který by vyřizoval běžné záležitosti obecního úřadu. Dále bych chtěl, aby na obecním úřadě byl pracovník, který bude mít na starosti technické problémy a služby obce tak, aby to, co zatím dobře nefunguje (např. veřejné osvětlení, údržba komunikací a pod.), se postupně zlepšovalo. Spolu s členy nové obecní rady hledáme možnost, aby z těchto služeb vznikl malý podnik a slíbujeme si od toho nejen lepší funkčnost, ale i některé daňové výhody.

Tyto představy se postupně realizují. Těsně před Vánoci bylo naší obcí slíbeno, že získá ještě v lednu samostatný stavební úřad, což znamená mimo jiné, že se stáváme tzv. pověřenou obcí s větším podílem na státní dotaci a větší samostatnosti. Od 2. ledna bude fungovat pan Tomáš Vokroj jako technik obce a starat se o všechny ty zmíněné technické problémy naší obce.

Spolu s obecní radou chceme rozšířit a posílit funkce a pravomoce odborných komisí. Počítáme, že bude pracovat sedm komisí - mimo komisi kontrolní a komisi finanční, které jsou předepsány zákonem o obcích, zřídila obecní rada tyto další komise: komisi veřejného pořádku (která jako jediná v minulém volebním období pracovala bez větších výkyvů), dále komisi sociální a bytovou, komisi pro životní prostředí, komisi školskou a kulturní a komisi stavební. Obecní rada jmenovala členy jednotlivých komisí s tím, že komise by se měly nejdříve začátkem ledna sejit, zvolit si svého předsedu a tajemníka a navrhnout doplnění svých vlastních řad o další odborníky a začít řešit problémy, kterých je v naší obci mnoho.

Každý, kdo začne v místní samosprávě pracovat, brzy zjistí, jak je naše obec zanedbaná - stále zápasíme s řešením těch nejzákladnějších lidských potřeb - jak mít dostatek pitné vody, co s odpadem tekutým i tuhým, jak zlepšit ovzduší, jak zajistit dost elektrické energie a pod. Mnozí žehrají, že nejsou peníze, ale často dokáže život v obci zlepšit něco, co nestojí žádné peníze nebo jen velmi málo - nepálit listí nebo dokonce odpady, udržovat v čistotě okolí našich domů, posypat chodník nebo lávku při náledí, vyměnit žárovku ve veřejném osvětlení a podobně.

Jeden velký státník řekl, že demokracie je velmi nedokonalý systém, ale že neznáme lepší. Listopadové volby znamenaly pro naši obec velké změny - nový starosta, čtyři z pěti členů obecní rady jsou noví lidé a konečně i v zastupitelstvu je z patnácti členů jedenáct nových. Obměna bude zřejmě i v odborných komisích. Věřím, že noví lidé přinesou i nové

[3]

KUKÁTKO 1/95

myšlenky a nový styl práce. Od jiného velkého státníka pochází myšlenka - "neptej se, co tvoje obec pro tebe udělá - zeptej se raději, co ty můžeš udělat pro svou obec". A s touto myšlenkou bych chtěl požádat všechny dobřichovické občany o spolupráci.

Václav Kratochvíl

VOLBY

OPRAVA

V Kukátku č. 12/94 došlo vinou nepozornosti redakce na s. 8-9 ke změně názvu jedné z volebních stran v dobřichovických komunálních volbách: koalice politických stran KDS a KDU-ČSL. Na zmíněných stranách má znít zkrácené označení koalice "KDS + KDU-ČSL", nikoliv "KDU-ČSL + KDS". Místní organizaci KDS, která se cítí tímto omylem poškozena, se omlouváme. Zároveň prohlašujeme, že tato chyba nebyla záměrná a nebyla tedy útokem proti KDS.

Redakce

KOMUNÁLNÍ VOLBY, STRANY A OBČANÉ III

Přiznám se, že mě občas zamrzí má neschopnost prožít častou radost Čecha: zase jsem měl pravdu, mé nejnějnější předtuchy se naplnily. Škoda, byl bych jako kritik stranického volebního systému přeplněn radostí. Na má slova zase jednou došlo. Jak mít ale radost, je-li mi v tom, kde došlo na má slova, žít jako řadovému občanu.

Volební programy jednotlivých dobřichovických volebních stran, mimochodem všechny velmi dobře sestavené, se sobě velmi podobaly. Bez svých hlaiveček byly prakticky nerozeznatelné. Dokládaly, jak jsou základní problémy naší obce naléhavé. Srovnatelnost programů mohla slibovat budoucí plodnou spolupráci všech, kdo shodně pocítují problémy a priority obce. Občan - volič se proto správně rozhodl volit především osobnosti, jména. Absolutní pořadí podle hlasů, v malé obci velmi výmluvné a objektivní, však není podle zákona zavazující. Po volbách tak zvítězila stranická direktiva ODS, která našla podporu také v několika zastupitelích, zvolených na kandidátkách ostatních politických stran. Nad očekávanou spoluprací zvítězil stranický princip.

Léta se obdivují britské politické scéně. Nejen pro staletími zdokonalované fungování parlamentní demokracie, přesně rozlišující, kam sahá parlamentní politika a kam reálný život. Obdivují ji hlavně proto, že v ní hraje klíčovou roli jedna podstatná kategorie: **vkus**. To umění, neodpovídala by naše

[4]

KUKÁTKO 1/95

politická scéna spíše banánové republiky, než tradiční středoevropské demokracii. Orientujete-li se ve světě také na základě kategorie vkusu, nežijte se vám asi v naší malinké svobodné zemičce lehce. Z vrcholné politické scény už přirozeně ledascos prosakuje k nám dolů. Neurazí vás, když ve své dobřichovické schránce najdete pozvánku na předvolební meeting **místního** sružení ODS, z níž na vás hledí velký a v barvě vyvedený typický úsměv stranického předsedy nikoliv místního, ale celostátního? Nepozastavíte se nad tím, že většina místních kandidátů jen mlčky nesměle povykukuje zpoza monumentu Předsedy a konkretisaci programu nahrazuje spíše kádrováním konkurence?

K volební kampani patří boj. Smutné ovšem je, když se komplexy, dávné křivdy domnělé i skutečné, sousedská hašteřivost a nejistota odějí do stranického hávu. Kdyby namátkou například obolavěla ukřivdřenost, zahrnující i zvláštní ubliženosť preventivní, již v kampani projevovali někteří představitelé místní KDS, zůstala v rovině individuální, byla by spíše obveselujícím zpestřením. Je-li ale prezentována se smrtelnou sebevážností ze stranického piedestalu, nutně zamrazí. O míře vkusu už raději nemluvmé.

Volby dopadly, jak dopadly. Nemá smysl také v Dobřichovických reprodukovat povolební folklór nejvyšších stranických představitelů. (V. Lux: "Získali jsme nejvíc mandátů, a tudíž jsme jasně vyhráli.", V. Klaus: "Toto přehrabování v mandátech se mi zdá legrační. Každý přeče ví, že vítězeme jsme my, protože jsme získali nejvíc hlasů." Promiňte mi, ale nedokážu si odpustit srovnávací citát z Pergaudoovy Knoflíkové války: »"Můj je větší", prohlásil (Pajda). "Houbeles", ohradil se Hejl. "Můj!" « Já vim, vkus. Ale já si nezačal.)

Vě volbách je vždy podstatné, aby byl jeden vítěz: volič. Pro vítězství voliče samotné volby nestačí. V komunálních volbách je výsledkem obecní zastupitelstvo, místní parlament. Zbývá sestavit místní vládu - obecní radu a zvolit premiéra - starostu. Co předchází, je pro voliče neviditelné: koaliční jednání. I ta dobřichovická měla obvyklý průběh. Nepřijatelné požadavky, ultimata atd., atd. Stranický princip opět zafungoval.

Naznačil jsem už před volbami, jak v podstatě stranický volební zákon diskriminuje nezávislé kandidáty. Strany jsou nepochoybnitelné jen tím, že jsou stranami. Podpisů neřeba. Pro kampaň jsou politickým stranám k dispozici prostředky, zahrnující také státní příspěvek. Odkud? Z daní přece. Včetně daní těch, kdo kandidují jako nezávislí a kdo je volí. Nezávislí museli projít ponižující procedurou sběru podpisů. Nebylo to nezajímavé, šlo vlastně o jakýsi sociologický průzkum se smutným výsledkem. Je překvapivé mnoho těch, kdo vám odmítnou podepsat cokoli a nechat si cokoli vysvětlit. Nejen zdrcující nezájem o věci veřejné, ale znovu strach. Pro volební kampaň přirozeně nemají nezávislí kandidáti servis fabrikovaných volebních materiálů, stranických tiskáren, peněz. Ve volbách přes to v celostátním měřítku skvěle uspěli. Vezměte si ale statistiky a spočítejte si, v kolika obcích se dostali do obecních rad a kolik je v naší republice nezávislých starostů. Nápadné, že?

Mlýnská kola našeho systému zastupitelské demokracie jsou propočítána stranami pro strany. Výpočet nikdy není dokonalý. Stranická volební aritmetika nerozvádá, o jakou stranu jde. Co je dobré pro jednu stranu, je využitelné i stranou druhou. V koaličních jednáních stranická mlýnská kola pilně pracovala. Nezávislí zůstali v předem dané roli těžko čitelných podezřelých se snahou do této zdánlivě nečitelnosti dosazovat. Zase jen pro pozorovatele vnějšího mohlo být kratochvilné pozorovat, kterak strany hrají své hry negativního vymezení vůči nezávislým. Kdo tu není nucen žít, mohl se pobavit nad tím, jak strana, permanentně manifestující svou pravícovost, pozvedá stranický prapor v boji proti úspěšnému nezávislému kandidátovi, podezřanému z jakýchsi podnikatelských

[5]

KUKÁTKO 1/95

zájmů v obci, jak jsou z nejpodlejších úmyslů podezříváni ti, kdo se odmítli zčítelnit stranickou legitimací nebo alespoň zařazením na stranickou kandidátku. Kolektivní zdravý rozum voličů fungoval v samotných volbách a nedal nic na stranické kádrování. K tomu, co se odehrávalo po volbách, však již nebyl volič připuštěn.

Snad je to přehnané, ale nabízí se možnost interpretovat stranické převzetí moci sestavením rady jako výsledek koaličního semknutí politických stran proti nezávislým. Výsledky hlasování máme k dispozici, lze si tak snadno spočítat, že nerozhodovalo ani tak místo té které strany v pomyslném politickém spektru mezi pravici a levicí, jako bariéra politické strany - nezávislí.

Poměr hlasů v radě, neodpovídající mandátu voličů, je objektivním faktem. Stalo se. Není to nijak v rozporu se zákonem. Proto jsem ale mluvil o britské politice. Zákon je až poslední pojistkou. Před ním leží pojistky nepsané. Nejen vkus. Jsou věci, které se prostě nedělají.

Dobrá, pánové. Uchopili jste moc nad rámec mandátu, který jste od nás, voličů, dostali. Jak s ní teď naložíte? Ze sta dní hájení se již denně odpočítává.

Poučení? Pro obce velikosti Dobřichovic je vhodnější přímý volební systém.

*L.P.
(redakčně kráceno a upraveno)*

Budme optimisty. Emoce postupně vyprchávají, nad výpočty stranických klíčů musí převážít praktické potřeby každodenního života obce. V denní drobné práci vždy záleží více na dobré vůli, ochotě a schopnostech, než na stranických legitimacích. Bez spolupráce to nepůjde. Rasantní sáhnutí po moci snad cestu k této spolupráci zkomplikovalo a prodloužilo, věme ale, že ji nezahladilo definitivně. Vůle ke spolupráci tu stále je. Samozřejmě také naše.

Redakční rada

Z HISTORIE

Vážení čtenáři,

historická rubrika vlivem přívalu aktuálních materiálů zůstala v posledních několika číslech poněkud stranou. Rozhodně to neznamená, že bychom chtěli resignovat na uveřejňování pramenů k dějinám naší obce či všech zajímavých materiálů, které mají k naší historii nějaký vztah. V tomto čísle uveřejňujeme příspěvek, který již jednou v Dobřichovicích spasil světlo světa. Bylo to v roce 1969 a stalo se tak na stránkách Hlasu Dobřichovic. Své tehdejší zamýšlení nad dějinami Dobřichovic, které uzavřelo sérii článků o historii obce, nám zaslal p. dr. Milan Zelenka. Domníváme se, že přes uplynulá léta a vývoj historického bádání tento text neztratil nic ze své aktuálnosti. Uveřejňujeme jej tedy beze změn i nyní (opraveny pouze zjevné tiskové chyby). Necht' se stane malou příležitostí k ohlédnutí a sebereflexi.

Redakce

ZAMYŠLENÍ NA DĚJINAMI DOBŘICHOVIC

Prospěšnější by bylo tímto zamýšlením vydávání zajímavých částí dobřichovické kroniky započít, než jím končit. Ale je dobré vůbec tak učinit, protože odborné historické zarámování kronikálních příběhů umožňuje pochopit význam Dobřichovic v českých dějinách i bohaté kulturní ovzduší, které bylo této obci vlastní.

Dějinné prameny, tak jak je vyžaduje historická věda, nejsou příliš bohaté, leč dostatečné k vytvoření obrazu dobřichovické minulosti. Tím větší dík patří kronikářům, především Hradcovi, ale i Sajtlovi, který převážně užil výřečků Hradcových, i zaznamenatelé nových dějů Mertlíkovi.

Oblastí, která v Dobřichovicích čeká na svého odborného zpracovatele, je období praehistorické tj. doba, o níž nám chybí jakékoliv památky písemné. Přesto z nálezu šperků, kostí a keramiky můžeme usuzovat na poměrně rozsáhlé osídlení, při čemž svou úlohu tu hrál asi brod přes Berounku, i na to, že v této prvé etapě středem Dobřichovic byl Karlík, který ku svému nynějšímu jménu přišel později. Příhodné klima tu jistě sehnálo úlohu při osídlení.

Druhou, stopovatelnou etapou rozvoje Dobřichovic je doba panování Boleslava II. (967 - 999), zvaného Pobožný. Kronikář Kosmas jej sice zdoobi chválou humánních skutků, leč doložití je nesnadno. Skutečností však je, že vlivem dědictví a příznivých konstelací vytváří Boleslav český stát v rozsahu, jaký se již v dějinách neopakoval, ani za slavných králů Přemysla Otakara II. nebo Karla IV. Páteří - zeměpisně - byly Jizerské hory a Karpaty. Nešlo o stát uzavřený v kotlině, jako potom vždy v českých dějinách. Obsahoval Čechy, Moravu, Slovensko, Slezsko a jižní Polsko až ke Lvovu. Manželkou Boleslava II. byla Emma - dcera krále Burgundského a arelatského. Kronikáři se zmiňují o jeho stavbách chrámů. Jestliže tedy jsme se v dobřichovické kronice mohli dočísti, že Boleslav Druhý daroval Dobřichovice s k a p l í a desátky na sklonku života benediktinskému klášteru (Ostrov), pak můžeme se domnívat, že počátek karlického kostelíka spadá do 2. pol. desátého století p.Kr. a že Dobřichovice té doby musely být poměrně významným centrem, byly-li obmyšleny vlastní kaplí.

XII. století představuje třetí vývojový úsek, jenž je výrazně poznamenán řádem Křižovníků s červenou hvězdou. Ale nejen století toto, i ta další jsou v jeho znamení. Řád sám měl několik pozoruhodných rysů: vznikl v Praze, byl to jediný český řád a měl výlučně zdravotnické poslání. (Špitály.) Založen 1235, uznán o 3 léta později. Zrod jeho pak zapadá do celkové vnitřní, kulturní expanse, kterou se charakterizuje vláda Václava I. (1230-53). Palacký o něm píše, že byl "způsobný a rázný". Byl básníkem, velkým mírodem, což se mu stalo osudným, takže byl nazýván Václavem Jednoočkým, i velkým milovníkem turnajů, nové zbroje a šatstva. To vše konal přesto, že celé jeho panování bylo podvazováno dvěma silnými tlaky. První měl rodninné pozadí. Jeho sestra Anežka si nevzala za manžela Jindřicha, syna Fridricha II., který v r. 1237 byl na vrcholu moci. Se vzniklou záští německých císařů se vyrovnává diplomaticky. Druhý tlak působili Tataři, vpádající do země (1241). V době vzniku Křižovníckého řádu, resp. jeho uznání, 1238 padla pod Tataři např. Moskva. Stvrzení darování (donace) královny Konstancie, kterým přešly Dobřichovice do rukou Křižovníků, se událo v posledním roce Václavova života.

SPOLKY

Další úsek je poznamenán čtyřkou. Je čtvrtý a je ozářen osobností Karla IV. (1346-78). Skutečná osobnost na trůně, muž, který překonal obrovskou krizi hospodářskou a správy státního aparátu, již mu zanechal otec Jan. Jestliže dává vybudovat hradek Karlík, jehož půdorys, jak se domníváme, kronikáři přesně nezhodnotí, není to jen proto, že měl strategický význam pro Karlštejn, jehož se stal menším bratrem, ale i pro význam Dobřichovic. Bylo by dobré odborně posoudit, zda okénka zazděná v rotundě nepochází z tohoto údobí. A historie zdejší vinice pravděpodobně ukazuje k osobě Karlově, který si z dočasné vlasti Francie, přivedl nejen prvou manželku Blanku z Valois, ale i lásku k révé.

Husitské války se Dobřichovicům nevyhnuly, ani Hrádku, a tak při tažení vojsk Zikmunda Korybutoviče na Karlštejn zaplacená daň váleku. Protože se ale koncem XVI. století objevují dějinné záznamy o škole (tím nemůže být řečeno, že zde nebyla dříve) a protože jeden z nejschopnějších stavovských politiků generalissimus hr. Jindřich Matyáš z Thurnu se rok před bělohorskou katastrofou ujímá zámku a statku dobřichovického, patřila jistě tato obec k místům prosperujícím kulturně i hospodářsky. (Thurn si uměl vybrat, o čemž svědčí záznamy o hospodářských výsledcích.)

A tak, i když období mezi husitskými válkami a r. 1620 nemůžeme hodnotit jako dobu zvláštního rozkvětu, Dobřichovice nepozbyly svého významu.

Podstatnou, v pořadí pátou etapu rozkvětu Dobřichovic můžeme sledovat z kronikálních záznamů na přelomu století 17. a 18. Má ráz spíše hospodářský: mramorové lomy v Karlíce, rýžování zlata na Brunšově, cihelny a znovuvýstavby zámku.

Posledním údobím rozvoje prošly Dobřichovice na konci minulého století a v první polovině našeho století. Stavba železnice, mostu, škol a hlavně celé čtvrti rodinných domků i architektonicky nádherných vil a zahrad. Spolu s objevením se potřeby městské rekreace jsou to nové hodnoty, které doplňují zajímavý dějinný obraz městečka. Ale nebyl by úplný, kdybychom v těchto moderních, kulturních dějinách nezapomenuli na řadu jmen (a budíž odpuštěno, že ne úplně) těch, kdož nějak svázali své osudy s Dobřichovicemi: Václav Farník, zde narozen 1769, virtuos a prof. na konservatoři (čp. 23), JUDr. Miroslav Krajník, zem. advokát, spisovatel a básník hraný ND, inspirátor nové výstavby Brunšova (čp. 109), Bohumil Benoni, vynikající člen opery ND v Praze (čp. 111 a 180), František Topič, nakladatel a knihkupec (čp. 117), ve vile Procházkové (čp. 118) světoznámý hudební skladatel Rudolf Friml složil píseň Za tichých nocí, Antonín Vávra operní pěvec a režisér (čp. 126), Ladislav Bobek, člen orchestru ND, rázovitá osobnost a zasl. kulturní pracovník (čp. 163), Antonín Štorch, nakladatel a loutkář (čp. 184), dr. A. Honzáková, zakladatelka českého feministického hnutí (čp. 206), dr. Ot. Klapka, bývalý pražský primátor nacisty umučený (čp. 313). Dále v Dobřichovicích pobýval vynálezce dr. ing. František Křížík, bratr Jindřicha Jindřicha, hudební skladatele a na rozhraní obce F. X. Šalda, literární kritik.

Dr. Milan Zelenka (přetiskáno z Hlasu Dobřichovic 1969)

V září tomu bylo již pět let, kdy zahájil svou činnost Klub důchodců. Od té doby se scházíme pravidelně každý měsíc.

SENIOR KLUB V ROCE 1994

I letos jsme pokračovali v kulturních, poučných i zábavných programech. Jmenují alespoň některé: dokončení přednášky o výchově a výuce dětí v obecné škole paní učitelkou Šulcovou. Dále to byly hovory s pí. uč. Váňovou na různá témata, například o pěvkyni Jarmile Novotné, o zpěvácích Karlu Krylovi, R.A. Dvorském, Arn. Kavkovi, K. Hašlerovi, hercích R. Hrušínském, K. Högerovi, básníku F. Halasovi a dalších, to vše s ukázkami a nahrávkami z jejich tvorby. Také jsme se zastavili u výročí smrti T.G.M. a narození J. Masaryka. Bylo zahájeno seznámonání s novými pravidly českého jazyka a další zajímavosti. Za obhacení našich programů jsme pí. uč. Váňové velmi vděční.

Kromě toho pokračujeme již tradičně v oslavách narozenin členů, ve čtení poezie a z knih F. Nepila a dalších zajímavých programech. Besedovali jsme též s pí. starostkou Doležalovou.

Také letos jsme uskutečnili několik zájezdů. Byli jsme v botanické zahradě v Tróji, v Českém Šternberku, v Meditační zahradě v Plzni, v Novém Kníně a Týnci nad Sázavou, ve Světlé nad Sázavou a v Lipnici Jar. Haška. Navštívili jsme divadlo v Karlíně. Opětovně děkujeme obecnímu úřadu za příspěvky na zájezdy, které bychom jinak stěží mohli pořádat. Zejména děkujeme paní Pulcové, která nám ochotně vychází vstříc. Po anabázi s přemísťováním klubu, kterou jsem už popsala, jsme zakotvili ve školní jídelně dík ochotě a porozumění ředitele školy pana Stejskala. Školní jídelna je příjemná a hlavně velká místnost, kde se všichni pohodlně vejde. Má i jednu velkou přednost, a sice kuchyni s obětavými kuchařkami, které pro nás připravují z našeho materiálu pohoštění, zcela zadarmo a s láskou. Srdečně jim děkujeme.

Zakončím poděkováním všem, kteří se na úspěšném chodu senior klubu podílejí a přispívají svou hrůnou k spokojenosti návštěvníků, ale i návštěvníkům, kteří klub vytrvale navštěvují.

Doubravka Rysávková

ŠKOLY

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

Nový školní rok přinesl několik změn jak ve složení pedagogického sboru, tak i v organizaci vyučování. Nově nastoupilo šest učitelů, kteří nahradili ty, kteří odešli (důchod, mateřská dovolená,

zdravotní důvody, jeden do jiného resortu). Vcelku můžeme hovořit o zkratce školního sboru. Zejména se podařilo vyřešit dlouhodobý problém s vyučováním dějepisu. V době, kdy se na většině škol používají s nedostatkem učitelů, je situace na naší škole příznivá. V průzkumu, který dělala školní inspektor, bylo zjištěno, že Dobřichovická škola má nejvyšší procento kvalifikovaných učitelů (87) ze všech škol v okrese Praha-západ. Dále byla inspekce hodnocena výchovně vzdělávací činností jako jedna z nejlepších v okrese. Tato příznivá situace je i dílem pochopení obecního úřadu, který vychází škole dle svých možností maximálně vsíříc. Zejména přidělení dvou bytů pro učitele pomohlo stabilizovat pedagogický sbor.

Od letošního roku jsme zařadili vyučování anglického jazyka od třetích tříd na základě přijímacích zkoušek. V tom budeme pokračovat i v dalších letech. Ti kteří jazyk nemají, začnou s výukou od pátého ročníku. Výuka anglického jazyka od třetích tříd v naší škole je koncipována jako výuka v jazykových školách.

V prvních třídách je realizován vzdělávací program "Obecná škola", který se částečně liší od klasické výuky. Osnovy jsou programem a zároveň nabídkou. Učitel je spoluvůdcem osnov. Základní metodou je didaktická hra. Organizace vyučování je přizpůsobena potřebám dětí, učitel i obsahu. Jednotlivé předměty se navzájem propojují. Je kladem důraz na výchovy. Výchovy jsou stejně důležité jako nauky. Hodnocení se snaží být pozitivní a ukazovat dítěti perspektivu. Vychází z dítěte, z poznání jeho možností. Ideálním cílem je, aby dítě pracovalo na hranici svých sil. Děti jsou chápány se všemi svými projevy jako jedinečné osobnosti. Tento vzdělávací program vede děti od hry s volnými pravidly až k ukázněné práci a sebekázní. Zároveň však mohou děti vnímat školu jako prostředí, které jim přináší radost a kde je těší pracovat.

Ve dvou třídách prvního stupně se paní učitelky rozhodly pro dosud netradiční slovní hodnocení. Na druhém stupni jsme letos přistoupili k tomu, že si děti společně s rodiči mohou vybrat z nabídky volitelných předmětů. V tomto trendu budeme pokračovat i v příštím období, nabídku budeme postupně rozšiřovat, také objem taktó zvolené výuky vzhledem k celkovému počtu hodin v jednotlivých třídách se bude zvyšovat. Nejde nám o získávání encyklopedických znalostí, ale o to, aby poznatky z jednotlivých předmětů sloužily dětem při dalším speciálním studiu a také aby se vyloučila naprostá neznalost základních poznatků v oblastech, které žák dál studovat nebude. Je důležité, aby se děti učily nejen vědět, ale i chápat sebe sama prostřednictvím ostatních lidí, okolní přírody, aby se učily slušnosti, snaze pomoci, neublížit nejen slabším, lásce k přírodě a všemu živému. Je důležité, aby se rozvíjely vlahy a zájmy dětí (např. formou volitelných předmětů). Je nutností zvýraznit výchovný moment vyučování a preferovat kvalitu nad kvantitou.

V tomto školním roce pokračujeme v rozsáhlé nabídce výchovně vzdělávacích kurzů pro děti v době mimo vyučování. Možná se tato nabídka zdá normální a běžnou. Ale není mi známo, že by tyto nebo podobné aktivity některá základní škola organizovala. I přes značnou náročnost na organizaci jsme si vědomi, že nám nemůže být lhostejno, co děti dělají po vyučování. Zejména nyní, v době, kdy drtivá většina rodičů je velmi zaměstnána. Otevřeli jsme 24 kurzů. Kromě tradičních patří mezi nové zejména keramický seminář. Pro velký zájem z řad dětí i dospělých, jsme museli získat další lektorku, abychom všechny zájemce uspokojili. Nyní pracuje sedm kurzů. Další netradiční seminář je z oblasti výtvarné výchovy, který je zaměřen na výrobu loutek. Nově otevřený je i kroužek softballu, který se setkal opět s velkým zájmem, přesahujícím kapacitu. V současné době využíváme i prostor a lektorů z mateřské školy, kde se naši prvňáčci učí základem anglického jazyka, zejména formou

hry. Dále děti pracují v nově otevřeném přírodovědném kroužku. Naše logopedická poradna již dávno přerostla potřeby základní školy, využívají ji i děti, které naši školu nenavštěvují.

V současné době každá škola získává svou vlastní tvář, buduje svůj vzdělávací program. A všechno to, co je výše popsáno, spoluvytváří právě se tvářící charakter naší školy.

Tuto tvář bychom nechtěli tvořit pouze my pedagogové, ale chtěli bychom vycházet samozřejmě z potřeb obce a jednotlivých občanů. Chtěli bychom zapojit zejména rodiče do tohoto procesu, aby se stala škola věcí veřejnou. Již dnes mají rodiče volný přístup do vyučování. A pokud dojde k dohodě mezi učitelem a rodičem, může rodič být aktivním pomocníkem přímo ve vyučování. Dále bychom chtěli, aby rodiče přicházeli s připomínkami či nápady otevřeně a bez ostyche. Tím nebude docházet k dezinformacím, které nikomu neprospějí. Škola je věcí všech a jen tak docílíme toho, že společným zájmem bude spokojený a vzdělaný žák. Chceme vybudovat školu, kde se děti neboují, nemají strach, ale naopak se do školy těší. Školu, kde si děti jeden druhého váží i se svými nedostatky.

Jsme si vědomi, že správný charakter pomáhá budovat i prostředí, ve kterém se děti učí. V tomto roce se nám například pomocí dobrého ekonomického chování podařilo zrekonstruovat celou nejstarší část školy (třída, chodby, kabinety). Konečně zmizely opadávající emaily a letitá ošoupaná dlažba je již také minulostí. Vybavujeme třídy postupně novým nábytkem, namontovali jsme v budově 1. stupně žaluzie. V modernizaci naší školy budeme pokračovat i v příštím roce.

Bohuslav Stejskal, ředitel školy

KULTURA

PŘEDVÁNOČNÍ RADOST S TROCHOU STUDU.

Dětský sbor Chorus Angelus nezapomněl v předvánočním koncertním maratonu na svůj mateřský region. 22. prosince vystoupily děti ze všensorské, černošické a dobřichovické přípravy, hlavního a komorního sboru v tanečním sále černošického hotelu Slánka.

Promyšlená dramaturgie koncertu poskytla nejprve prostor dětem z přípravek. Za střídavého řízení Igora Angelova a Ondřeje Rusa zaznělo šest středověkých vánočních a lidových písní z 13. a 14. století. Radosná dětská spontaneita ovládla nabýlý sál od prvních taktů. Nejmenší děti pak ve dvou blocích vystřídal hlavní a komorní sbor. První byl věnován mariánským a vánočním skladbám pozdního středověku, druhý trojici děl, která zkomponovali vrcholní představitelé italské renesanční polyfonie, Tommaso Lodovico da Vittoria a Giovanni Pierluigi da Palestrina. Zvláště tato interpretačně náročná díla dala plně vyniknout osobnosti sbormistra a mimořádně bohaté hlasové skladbě a výtečné technice sboru.

Dobřichovickým návštěvníkům koncertu mohla kalit plnokrevný hudební zážitek a svátečnost předvánočního zaslavení spolu s hlídáním času odjezdu vlaku trocha studu: Mateřská obec se ke sboru nezachovala nijak macešsky, příspěvkem z obecního rozpočtu se zařadila mezi největší sponzory jeho činnosti. Koncert se ale uskutečnil jen díky laskavosti majitelky hotelu Slánka v sále krásném, ale kapacitou kulhajícím za zájmem návštěvníků. V dobřichovické sokolovně převážila nad hodnotou

práce sboru, nabízejícího dětem tak krásnou cestu, cena nově natřené podlahy. Má smysl stále připomínat tradici sokolstva jako pilíře místní kultury a společenského života, původní poslání sokoloven, povinnosti, vyplývající z této tradice a majetku, soustředěného právě k plnění tohoto poslání? Má smysl je připomínat hluchým a slepým?

L.P.

* * *

RADOSTI ADVENTNÍ NEVYJÍMAJE

*Oblaci, dšíte Spravedlivého!
Prostež, svatí anjelové,
překrásní Boží trůnové,
ať přispíší Syn Boží,
hříchy světa složí.*

*Adama Václav Michna z Otradovic, Rorate coeli,
Svatoroční muzika (1661)*

Velikou náruč muziky rozdával po celé období Adventu i o Vánocích soubor Ludus musicus. Advent pro něj začal již 26. 11. povedeným koncertem v královském sále na hradě Křivoklátě. Tentýž program pak představil na 1. adventní neděli 27. 11. v kostele sv. Mauritia v Řevnicích. Program byl dramaturgicky postaven na písních s tematikou Adventu, Vánoc i zimy a zimního slunovratu. Ve šťastné sestaveném výběru se střídaly vánoční zpěvy a koledy s písněmi středověkými, skladby renesančních autorů (Jan Musophil Soběslavský, Jan Campanus Vodňanský, Thomas Morley) s díly A. V. Michny z Otradovic (provedenými mimořádně s intonační jistotou a interpretační vytrálostí). Nedostí ovšem na tom: vedoucí souboru F. Běhounek sáhl i po díle C. Debussyho (Žimo, vy nejste nic než zlo) a po Písních zimního slunovratu Igora Stravinského. Jak bývá v poslední době již zvykem, byl program doplněn i instrumentálními skladbami. Zazněla posluchačsky velice přitažlivá díla Muzia Clementiho (1752-1832), Jana Křtitele Váňhala (1739-1813) a Giovanniho B. Sammartiniho (1700-1770). Jako sólisté se představili Kamil Kyzlík (spineť), Anna Matlová (příčná flétna), Kristina Matlová (hoboj), Tereza Pavelková (kytara) a všichni skládili zasloužené ovace nabitého kostela za solidní výkon a obdiv publika za to, že se dokázali v kruté zimě zhostit své role s takovou jistotou. Koncert byl zážitkem, který pokorně a neokázale otevřel dveře do zadumaného, reflexí a očekávání plného období Adventu.

Budíž zmíněná též skutečnost, která zaslouhuje neměnný obdiv než způsob hudební prezentace souboru. Ludus musicus rozdával radost s adventním programem na šesti koncertech (m. j. 8. 12. v kostele sv. Jakuba Staršího v Hostivicích, 11. 12. v mrámorem sále pražské Lucerny, 18. 12. v Osově, 21. 12. na koncertě věnovaném zaměstnancům okresního úřadu). Program byl všeměr přijat publikem velmi vděčně.

O vánočních svátcích pak soubor představil půvabný typický vánoční repertoár na třech koncertech. Velmi milým zážitkem byl pro téměř 90 posluchačů koncert v kapli sv. Judy Tadeáše

[12]

KUKÁTKO 1/95

v Dobřichovicích na Boží hod vánoční odpoleadne a stejný pocit upřímné radosti z oslavy tohoto krásného svátku mělo i publikum v kostele ve Vřeradicích 27. 12. Na samotný Štědrý večer pak soubor uspořádal Štědrý večer zpívání ve staré škole, které se již pomalu stává tradicí a dobřichovickou specialitou. Jeho program tvořily dvě části. V té druhé došlo opět na krásné chvíle společného zpívání známých vánočních zpěvů. V úvodní části koncertu pak zazněly především skladby A. V. Michny z Otradovic a Václava Karla Holana Rovenského a překvapení večera, půvabné komorní provedení čtyř částí vánoční mše Jakuba Jana Ryby (Sanctus, Benedictus, Agnus Dei, závěr). Vítanou a vydatnou pomocí byli přizváni hosté, sopranistky Lenka Šarounová a Veronika Hyková, osobnosti jistě dobře známé všem, kdo se zajímají o dobřichovické hudební dění. Tím výčet hostů nemůže být ovšem uzavřen. Pánové Ivo a Martin Tamechynovi doprovodili muziku citlivým a výsostně pokorným přednesem textů V. Renče. A tak jsme zažili Vánoce jako za starých časů. Nádhernou oslavu narození Páně v človeci pospolitosti a s krásnou a velice zajímavou muzikou. Závěrem: Ludus musicus, soubor universálních muzikantů, který v roce 1994 zaznamenal pod důsledným a velice náročným vedením F. Běhouneka veliký vývojový posun, má to štěstí, že mu ke koncertování stačí menší prostory než výše uvedenému sboru Chorus Angelus. Proto ještě dokáže občas najít v Dobřichovicích prostor, kde se podílit s posluchači o radost z hudby. Právě proto patří vděk těm, díky jejichž laskavému pochození se vánoční koncerty souboru mohly uskutečnit: panu faráři d. p. J. Pecinovskému a řediteli školy p. B. Stejskalovi.

WP

Z NAŠEHO ŽIVOTA

KDE SE VZAL TEN KOUŘ?

Rekreační obec Dobřichovice oplývá lesy a její prostředí neohrožuje průmysl ani těžba. V podzimních a zimních měsících si ale zdejší ovzduší nic nezadá s tím, co dýchají lidé žijící v uhelné pánvi. Při inverzích nebo za bezvětrných dnů se obec zahálí do dýmu. Dospělí začnou chrchat, děti stůňou, a všichni vespolek se přestávají radovat ze života. Kde se tedy vzal ten kouř? Z komínů našich domků přece. Za teplo ve svých domovech platíme svým zdravím a zdravím svých dětí. Kdyby v Dobřichovicích dýmala továrna, všichni občané by jako jeden muž žádali snížení vypouštěných škodlivin. Nic takého tu však není, a my musíme hledat chybu v sobě.

Trochu si pomůžeme, nebudeme-li na zahradách pálit listí, trávu, či syrové dřevo. Pálit gumu a umělou hmotu v kamnech je téměř zločin, neboť tím vznikají karcinogenní zplodiny.

Je zřejmé, že hlavní příčinou dobřichovického smogu je vytápění domků hnědým uhlím. Chceme-li, aby u nás bylo zdravo po celý rok, nezbyvá nám nic jiného, než přejít na ušlechtlejší způsoby topení. To znamená topit plynem, elektrinou, dřevem nebo alespoň černým uhlím či koksem. Vytápění elektrinou je absolutně čisté, ale zase jen pro naši obec. O to víc zatěžuje široké okolí elektráren. A nejen to: při výrobě a přenosu elektriny se promrhá více než polovina energie, která byla původně obsažena v uhlí; i ta promrhaná polovina však zatěžuje Zemi produkcí škodlivin. Jsou však i jiné důvody, proč lze očekávat, že elektrina bude čím dál dražší, a je tudíž vhodné

[13]

KUKÁTKO 1/95

vhodné jí spotřebovávat co nejméně. Proto zde asi přijde ke slovu kombinované vytápění: elektrický vytápěný dům by mohl mít kamna nebo krb na dřevo v místnosti, kde pobýváme nejvíce.

Také topení plynem je velmi čisté. Na zavedení zemního plynu si v Dobřichovicích asi ještě počkáme, ale nabízí se tu možnost topit propanem ze zásobníku umístěného na vlastním pozemku a později přejít na zemní plyn z potrubí. Zásobník si nemusíme kupovat, ale jen najmout. Když pak přejdeme na topení zemním plynem, firma si zásobník odveze. Zavedení plynového topení ze zásobníku není zrovna laciné. Kdo již má zavedené ústřední vytápění na uhlí, toho přechod na plyn přijde asi na 100 tisíc korun. Velkou část této investice však využijeme později při přechodu na zemní plyn. Například již budeme mít kotel, který se jen upraví. I když je v současné době topení propanem více než dvakrát dražší než topení uhlím, mnoho energie se zase ušetří regulací, která u uhelných kotlů není možná: například nastavíte hodiny a automat vám zatopí těsně předtím, než přijдете domů. Vynaložené prostředky a úsilí vám však přinesou i další výhody: stanete se oblíbenými občany, kteří své okolí neobtěžují kouřem, vyhnete se poplatkům za znečišťování vzduchu a odpadnou vám starosti se skládáním uhlí a udržováním ohně.

Rozhodneme-li se tedy změnit svůj systém vytápění, stává se pro nás klíčovou otázkou, kde na to vzít. Zde by mohla pomoci obecní pokladna a přispět těm, kdo chtějí na ekologické vytápění přejít. Takové příspěvky se již poskytlují v mnoha městech a vesnicích. Snad by se s nimi mohlo počítat v příštím rozpočtu naší obce.

Doufám, že tento článek vyvolá diskusi, z níž vyplyne řešení, které uleví našim průduškám. Bude to první krůček k naplnění volebního hesla "Příjemný život v krásné obci". Nebo se i nadále smíříme se svízelným životem v zamořené obci?

Eva Vaculíková

Vždy jsem ve své naivitě měla za to, že doba předvánoční je časem, kdy k sobě lidé mají blíž, jsou k sobě laskavější, slušnější. O naprostém opaku jsi mě přesvědčil ty, milý zloději, který jsi 19. 12. 1994 v době od 8⁰⁰ do 8¹⁵ ukradl ve zdravotním středisku v Dobřichovicích před čekárnou dětské lékárnky mému devítiletému synovi úplné nové zimní boty. Díky Tobě, milý zloději, si zopakuj kolečko po obchodech s obuví, v marné snaze sehnat v čísle 37 chlapecké zimní boty. Tvé pravděpodobně dost otrlé povaze vůbec nevadilo, že kdyby byl syn u lékárnky sám, byl by asi nucen jít domů bos. Přeji Ti za celou naši rodinu vše nejlepší do nového roku a ať se Ti dobře šlape v nových botách. Pokud jsi je někomu daroval pod stromeček, pak Vy, kteří jste jako jeden z dárců dostali černé vyšší šustákové boty na suchý zip, vězte, že to jsou možná ty naše.

I.Š., Dobřichovice

[14]

KUKÁTKO 1/95

Agentura Jépépé hlásí

Před několika dny došlo v naší obci na křižovatce před nákupním střediskem ke střetu zájmů. Zájem poslance X.Y. projíždějího naší obcí a odbočujícího při jízdě od sokolovny na parkoviště před školou se střetl se zájmem voliče A.B. přijíždějícího od mostu. Při střetu obou zájmů vyvázli zástupce parlamentu nezraněn a také škoda na vozidle, které mu k bezplatnému používání zapůjčila firma Mercedes, byla minimální. Vozidlo pana A.B., které mu bezplatně zapůjčila manželka, utrpělo škodu o málo větší a jeho vrak byl odtažen místními hasiči. Střet obou protichůdných zájmů nepůsobil naštěstí žádné škody morální, neboť při slovní potyčce, která po střetu následovala a kterou s velkým zájmem z oken školní budovy sledovala nezletilá mládež, padaly výrazy sice silné, leč mládeži z televizní obrazovky i veřejného života důvěrně známé.

Podle vyjádření poslance X.Y. došlo ke střetu obou zájmů pouze v důsledku nedokonalé legislativy, která umožňuje, aby se normální občané domnívali, že mají v některých situacích přednost.

Hgs

TROCHA POESIE

IKAROS

Přepadla mě jednou touha
prastará
zahrát si na bájného
ikara,
a tak večer vyrobil jsem
perutě
jako mají andělé
a labutě
ráno ale přišlo velké
zklamání,
perutě se nechtěly mít
k létání
a když mocně bil jsem jimi
do vzduchu,
neblahou jsem v myslí pojal
předtuchu,
že mi byla křídla v noci
přistřižena!
Už vím, čemu usmívá se
moje žena.

Hgs

[15]

KUKÁTKO 1/95

EVROBANKA a. s.

Filiálka Dobříčovice
Pačického 541

Evrobanka, a. s. přeje všem čtenářům časopisu Kukátko do nového roku hodně úspěchů v pracovním i osobním životě. Klientům banky děkujeme za důvěru, kterou ji poctili v tomto roce. Věříme, že i v příštím roce budete plně spokojeni s našimi službami.
K 1/95 - 01

PRODEJ MASA PRO PSY A KOČKY

PLNÝ SORTIMENT
CHOVATELSKÝCH POTŘEB, KONZERV A KRMIV PRO PSY A KOČKY, PTÁKY, HLODAVCE

NAJDETE V PRODEJNĚ
OVOCE, ZELENINY A CHOVATELSKÝCH POTŘEB
ČERNOŠICĚ, UL. VRÁŽSKÁ 324
NAPROTÍ HOTELU KAZÍN

K 1/95 - 02

KOUPÍM

STAVEBNÍ PARCELU min. 1000m²
v Dobříčovicích, KARLÍKU, VŠENORECH, VONOKLASECH.
PLATBA HOTOVĚ. SOLIDNĚ za rozumnou cenu.

KONTAKT V REDAKCI

K 1/95 - 03

HOTEL KARLÍK PŘIJME
KUCHAŘKU - KUCHAŘE s praxí
HOSPODYNĚ - POKOJSKOU

tel. 02 / 991 1699
02 / 991 1801

K 1/95 - 04

CENY INZERCE V KUKÁTKU 1995

Soukromé inzeráty: do 20 slov 20 korun
každé další slovo 2 koruny

Podnikatelé: do 20 slov 50 korun
každé další slovo 5 korun

Platná reklama: celá strana 900 korun
1/2 strany 500 korun

první opakování: sleva 5% z pův. částky
každé další opakování: sleva 10% z pův. částky

Inzeráty je možno podávat na adresu redakce
nebo ve filiálce Evrobanky v Dobříčovicích.

Úhrada: v hotovosti, složenkou na účet 1003935/3200.
Při větších platbách (celostránkové inzeráty) fakturou.

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod č.321002585,
nová registrace č.3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Společnost Kukátko, řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr.E.Caldia, PhDr.V.
Czumald, ing.D.Havlík, ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Matl (předseda), Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzavírka tohoto čísla 24.12.1994,
uzavírka příštího cca 20.1.1995. Adresa: Jiří Matl, Sirmá 139, 252 29 Dobříčovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, Š+V Shop v ul. 5.května, noviny stánek u nádraží, koloniál p.Güntera v Zelené ul., prodejna
paní Nešporové u mostu.

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji**

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

XEROX